

Bayım 2

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 02 Haziran 2021

“Ben acılarımın başını
Evcimen telaşlarla okşadım bayım.
Bir pardösüm bile oldu içinde kaybolduğum.

İnsan kaybolmayı ister mi?
Ben işte istedim bayım.
Uzaklara gittim
Uzaklar sana gelmez, sen uzaklara gidersin
Uzaklar seni ister, bak uzaklar da aşktan anlar bayım...”(Didem Madak)

O tüp geçitte saklıdır acılarım
Şehrin iki yakasına boca ettiğim masallarım
Bir fedaiyim ben
Hayallerle gözlerimi yumup
Acıların saklandığı
Bir ağacın kovuğunda yaşarım ben.
Kalemi kemirir kalemin öz suyunda yeşeririm
Kalem-kakan hüviyetimle
Hüzün reçetemde saklıdır yasımın ilaçları:
Bir doz şiir iki doz imge
Az buçuk hikâye
Ah, bayım, ördüğüm ne ki şunca şiirle?

Dövündüğüm gece gündüz mevsimin diline
Düşen bir sır gibi
Serlerimi de size verdiğim
Ömrün özeti
Hali hazırda görmediğiniz içimdeki sefil matemi.

Durduk yere sever mi insan?
Ya, haz etmediği bunca yalan?
Ya da ikame ettiği mahzenin dibinde açıp solan
Bir çiçeğin kapısı gibi
İçine dolan güneşi saklı tutan ömrün rozetidir,
Hüzün ve Mevla'm

Azımsanır da varlığım
Aykırlığımla saf tutarken her gece
Gündüz olup da konuştuğum yüreğinize
Ne hüküm vereceksiniz de?
Sürükleneceğim gün ve gece.

Bir Nisan tasıyım dolup yaşla
Haziran güncemden firar etmekse mealim
Maviden teni umudun
Ben hala saklı tutarım yasımı
Yâd ettiğim ömrün kifayetsizliği
Yaren bildiğim kalemin kefareti
Kulu kölesi kaderin
Rabbime sadık bir neferim
Aşkı aزیğa alan kimse
Azımsanan şu sefil benliğim
Hala anlamadınız beni
Ah, bayım, rengim hep mi pembe?

Düşlerin irisinden kurduğum binlerce cümle.
Sakin olamadım işte bir ömür
Sadık olduğum kadar aşka ve Rabbe
Semirir de semirir hüznüm
Sefasını sürdüğüm güncem
Güncellemekse ömrü güdümünde bilinmez
Yakut gözlerinde esaretin
Bir mikado çöpü gibi gezinirim hece hece
Bazen kovulduğum kapılar
Bazen sükün eden ruhum iken acının aktarı
Bir ıhlamur ağacı gibi sarmalındayım mevsimin.

Mizacımdır miracım
Mizansende saklı tutuklu kelimam
İhbar ettiğim acılarım
Açısını tutturamadığım pencerem
Kanaviçelere öykündüğüm bir sitem kendime ettiğim
Örmekse saçlarımı
Tülden ince bir perde arkasına saklandığım.

Akça pakça olsa ruhum ne ki?
Neferi olsam masumiyetin kim der ki?
Nedir bunun derdi?
Varlığım sa kesif bir sessizlikte saklı mihrabım
Yokluğumsa kimine göre mutluluğun bekâreti
En azından yaşımı gizlerim izbelerde
Yasımla sevişirim göğün dibinde
Görünmediğim ne ki?
Kovulduğum ne çok yürek
Alnım değil sadece ellerim kirlî.
Yüreğimse artık sonsuzluğa kadar kilitli.